

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Plzeň 2016

BcA. Vítězslav Stoklasa

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Kam vede ta cesta?

BcA. Vítězslav Stoklasa

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Sochařství

Specializace Socha a prostor

Diplomová práce

Kam vede ta cesta?

BcA. Vítězslav Stoklasa

Vedoucí práce: Prof. akad. soch. Jiří Beránek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval samostatně a použil jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

podpis autora

Obsah

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	3
3	CÍL PRÁCE.....	5
4	PROCES PŘÍPRAVY.....	7
5	PROCES TVORBY.....	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	12
7	POPIS DÍLA.....	14
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	16
9	SILNÉ STRÁNKY.....	18
10	SLABÉ STRÁNKY.....	20
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	22
	a) Knižní a periodická literatura.....	22
	b) Internetové zdroje.....	22
12	RESUMÉ	23
13	SEZNAM PŘÍLOH	25

motto:

Co bylo stvořeno, musí i zaniknout.¹

---

¹ Buddhismus

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Mé doposud největší dílo je bakalářská práce na téma *Má mysl*. Námětem mé diplomové práce je téma *Kam vede ta cesta?*, které na něj volně myšlenkově navazuje. Ačkoliv se tato díla mohou zdát zcela odlišná, je v nich určitá podobnost v zamyšlení se nad sebou samým. V prvním případě práce *Má mysl* šlo o stará recyklovaná žebra topení, z kterých byla ohýbáním jednotlivých plátů topení vystavěna šest metrů dlouhá a necelé tři metry vysoká zahnutá zeď, která představovala mysl člověka. *Mysl je soubor rozumu, vnímání, vůle, paměti, představivosti a cítění. „Termín „mysl“ je do značné míry abstraktní a v různých kontextech se jeho definice a vlastnosti mění. Obvykle se mysl považuje za čistě lidskou záležitost, ale o mysli se někdy uvažuje i u zvířat. Často se pojem „mysl“ vztahuje jen k myšlenkovým procesům rozumu. V některých náboženstvích je mysl oddělená od těla, a obvykle se pak ztotožňuje s duší.“*² Tato zeď vyjadřovala obranu a schoulení před okolním světem.

Nynější práce na téma *Kam vede ta cesta?* má jistou podobnost svým uchopením zadání, kde hlavním tématem je také ocelová zeď. Myšlenkově i provedením je tato práce zcela odlišná. Jediná podobnost je v tom, že v obou pracích figuruje zeď jako hlavní prvek. Tentokrát je svařená a šroubovaná ze dvou tabulí ocelového plechu o rozměru 3m x 1,5m a celkové tloušťce 36mm. Do této ocelové stěny naráží svazek čtyřhranné oceli o průměru 120mm x 120mm vyskládaný z jednotlivých čtyřhranů 12mm x 12mm o celkové délce devět a půl metru. Tyto čtyřhrany představují životní cestu jedince a svařený ocelový plech představuje překážku,

---

² Mysl. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-03-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mysl>

do které člověk narazí, ale také se jí vyhne a vyčerpán nárazem padá k zemi. Následně se znovu vzchopí, ale jeho život se blíží ke konci, a tak se vrací zpět do země, odkud přišel. *„Je-li pouze jeden život, musí být zájmy části totožné se zájmy celku. Člověk si ve své nevědomosti myslí, že může úspěšně usilovat pouze o své vlastní zájmy, a jeho nesprávně zaměřená energie a sobectví tak plodí utrpení. Z vlastního utrpení se učí, jak zmírnit a nakonec odstranit jeho příčiny. Buddha učil čtyři vznešené pravdy, které je možné vyslovit i takto: Utrpení je všudypřítomné, jeho příčinou je touha zaměřená špatným směrem.“³*

---

³ Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Důvodem volby tématu *Kam vede ta cesta?* je zamyšlení a sebereflexe svého vlastního života. Já student vysoké školy, který studuji a chodím do školy prakticky celý svůj dosavadní život, se musím sám zamyslet, kam vlastně vede ta moje cesta – cesta životní. Proto pro mne bylo téma důvodem volby, abych se sám necelé dva roky před svými třicátými narozeninami a ukončením studia touto závěrečnou prací zamyslel a ujasnil si životní priority a položil si sám tuto otázku. Vycházel jsem z toho, že samotná tvorba, tvoření a vytváření svých návrhů a realizace těchto návrhů je pro mě největší radostí a pocit svobody věnovat se naplno svému dílu. Zároveň si uvědomuji ekonomickou stránku a zajištění sebe sama, ale nechci podlehnout povrchním trendům.

Téma *cesty* jsem pojal i jako vlastní cvičení o přemýšlení vlastního budoucna a nezadržitelnosti plynutí času, který je nám vyhrazen. Samotné dílo je také ztvárněný časový úsek v životě člověka, který je svou délkou ve vesmíru zcela bezvýznamný.

„Čas se dá také definovat jako neprostorové lineární kontinuum, v němž se události stávají ve zjevně nevratném pořadí. Jako takový je podstatnou složkou struktury vesmíru. Je velmi obtížné, až nemožné, si čas nějak představit. Pokusy o pochopení času byly po dlouhou dobu především doménou filosofů, později i přírodovědců. Na povahu a smysl času existuje množství silně odlišných náhledů, a je proto obtížné nabídnout jeho nekontroverzní a jasnou definici. Důležitým pojmem je tzv. šipka času, která určuje smysl (směr) plynutí času a odpovídá směru rozpínání vesmíru. Čas se od starověku také měří, nejčastěji počítáním pravidelně se opakujících pohybů, například Slunce nebo kyvadla. Základní

*myšlenku tohoto měření využil Aristoteles k definici:*⁴ „Čas je napočítaný pohyb ve vztahu k před a po.“⁵

Možná je to jen chvilková polemizace, jestli je vše tak, jak má být, jestli mi samým dlouhým studiem nenavratitelně neutekla mladá léta života. Všechny tyto myšlenky mě nutí k zamyšlení nad tématem, *Kam vede ta cesta?*. Já sám jsem na to během psaní této diplomové práce zatím nepřišel, možná že až budu svou hotovou práci za měsíc odevzdávat, budu mít alespoň částečně jasno a budu vědět, kam vede ta cesta a s očekáváním se na ni vydám. „*Všichni jsme jen výsledkem toho, o čem jsme přemýšleli.*“⁶

---

⁴ Čas. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cas>

⁵ Aristoteles

⁶ 14. tibetský dalajláma

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé práce bylo vytvoření díla, které by zachycovalo časový úsek od narození až po smrt a děním mezi těmito dvěma protipóly v cestě životem. *„Základní skutečností bytí je zákon změny či pomíjivosti. Cokoli existuje, od malého krtka až k obrovské hoře, od myšlenky až k impériu, to vše prochází stejným koloběhem - zrození, růst, úpadek a smrt. Život sám je nepřetržitý a neustále hledá sebevyjádření v nových formách.“*⁷ Cestu životem jsem ztvárnil jako křivku - sinusoidu, která stejně jako v životě každého z nás zažívá vzestup i pád. Stejně jako síly a principy vesmíru. *„Vesmír je vyjádřením zákona. Všechny následky mají své příčiny a lidská duše či charakter člověka je součtem jeho předchozích myšlenek a činů. Karma znamená dvojici akce-reakce a řídí veškerou existenci. Člověk je jediným tvůrcem okolností i vlastních reakcí na ně, budoucích podmínek i svého konečného osudu. Svůj charakter může postupně očišťovat správnými myšlenkami a činy, a sebeuvědoměním pak nakonec dosáhnout osvobození od opakovaných zrození. Je to proces, který zabírá dlouhé časové úseky, mnoho životů na zemi, ale nakonec každá forma života dosáhne probuzení.“*⁸ *„Síla jin a síla jang jsou dvě spojené části jednoho celku. Všechny síly v přírodě mají oba dva stavy a tyto stavy jsou v neustálém pohybu. Na západě se často Jin a Jang zobrazuje nepřesně jako „zlo“ a „dobro“. Nesprávná je i interpretace symbolu ve smyslu barev – tchaj-t'i tchu nesymbolizuje černou a bílou (nebo červenou) barvu jako opak (černá není neexistence bílé), ale symbolizuje v analogii tmu a světlo (tma je neexistence*

---

⁷ Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

⁸ Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

světla a naopak). Z etymologického hlediska znamenají znaky jin a jang temnotu a světlo. Tečky opačné barvy symbolizují, že v každé ze sil se nachází i opačná síla a také že charakter dané síly záleží na pozorovateli.⁹ Musíme si také uvědomit, že vše co nás obklopuje, je pouze zhmotnělá energie.

Cílem bylo ukázat, že nic není nemožné a že každé překážce v životě se lze vyhnout pochopením, proč jsem do překážky narazil.

Člověk nevědomě přicházející a posléze narážející do překážky ve své nevědomosti bere tuto překážku jako trest.

„Nevědomost či také neznalost je stav nevědění, nedostatek vědomostí. V buddhistické filozofii se místo slova nevědomost či ignorace používá sanskrtské slovo avidjá, jako opak sanskrtského slova vidjá („poznání“). Avidjá je chápána jako základní příčina utrpení a neustálého koloběhu znovuzrození a jeho výsledek je potlačení poznání skutečné povahy věci, což vede k máji (iluzi).“¹⁰

Překážka není trestem, ale zkouškou na cestě. Někdo na své cestě naráží stále do stejné překážky, v mém díle zdi, celý život. Někdo narazí pouze jednou a poučen ze své chyby se své zdi - překážce vyhne a pokračuje v cestě.

---

⁹ Jina jang. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW:

http://cs.wikipedia.org/wiki/Jin_a_jang

¹⁰ Nevědomost. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW:

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Nev%C4%9Bdomost>

4 PROCES PŘÍPRAVY

Celý proces přípravy začal výběrem tématu rok před samotnou diplomovou prací. Musel jsem si ujasnit, co chci svou prací vyjádřit a jakým způsobem a v jakém materiálu zhmotnit svou představu. Během roku jsem nakreslil několik skic, z nich jsem po konzultaci s vedoucím ateliéru profesorem akad. soch. Jiří Beránkem vybral stávající tvar modelu, podle kterého jsem vytvořil finální dílo.

Při samotném ztvárnění modelu podle výkresu jsem postupně svoji představu upravoval v souvislosti s výběrem materiálu. Stále jsem si neuvědomoval některé obtíže, které mě čekají vzhledem k velkým rozměrům závěrečné práce. V této fázi přípravy jsem také zatím nepřemýšlel o technických parametrech při instalaci.

Nejprve bylo potřeba si vytvořit ocelový model v měřítku 1:10 nastříháním plechu síly 2mm na daný rozměr 30cm x 15cm a ohnutím čtyřhranného profilu 12mm x 12mm o celkové délce 90cm. Čtyřhran jsem ohýbal pomocí kleští a kladiva v kovářském svěráku bez použití výhně. Plech jsem v místě nárazu čtyřhranu do plechu na kovadlině půlkulatým kladivem za studena lehce prohnul a vytepal.

Dalším krokem bylo zkusit poprosit některou z firem z oboru výroby hutních materiálů o sponzoring formou přislíbení materiálu nebo částečnou slevu na materiál na výrobu části nebo celého díla. Tento krok bohužel nevyšel a veškerý materiál na výrobu celého objektu jsem si musel koupit sám. Jedná se o dva plechy tloušťky 3mm a rozměru 1,5m x 3m. Na jeden z těchto plechů je přivařena na výšku pásová ocel 30mm x 15mm. Dále bylo zapotřebí koupit čtyřhran o rozměru 12mm x 12mm v délce 6m, který tvoří křivku.

Čtyřhran bylo zapotřebí nařezat na různé délky podle umístění v díle. Tohoto čtyřhranu bylo celkem použito téměř 500m.

Bylo nutné zajistit stabilitu celé sochy pomocí dvou noh v podobě jeklu o rozměru 60mm x 100mm a tloušťce stěny 3mm, na které je navařena plochá ocel o síle 30mm, do které jsou vyvrtány díry 13mm a která je vsunuta a přišroubována do mezery mezi plechy.

Další použitý materiál jsou šrouby různé velikosti a délky, ploché oceli, jekly a mnoho svářecího materiálu v podobě elektrod a svářecího drátu.

Celé dílo je rozebíratelné a tvoří ho čtyři základní části. Dále je možno povolením nerezových imbusových šroubů rozebrat stěnu z ocelových plechů.

5 PROCES TVORBY

Samotný proces tvorby začal, jak jsem již zmínil, vytepáním a prohnutím dvou ocelových tabulí plechu o rozměru 3m x 1,5m a tloušťce 3mm. Tepání jsem prováděl na pracovním stole pomocí velkého pětikilového kladiva. Před samotným tepáním jsem si vyrobil dřevěný rám s ocelovými úchyty, který jsem přivařil na pracovní stůl, abych mohl plech v místě, pod kterým byl rám, dostatečně vyboulit.

Po vytepání do požadovaného tvaru se plech silnými údery kladiva prohnul. Prohnutí bylo ztvárněno i na modelu a na finálním plechu bylo nutno plech dorovnat do závěrečného tvaru.

Následovalo ohýbání ploché oceli, která tvoří rám obou plechů. Plochou ocel jsem ohýbal za studena údery kladiva na kovadině. Ohnutou pásovinu jsem přivařil k jednomu z naohýbaných plechů. Bylo nutné plech a plochou ocel přitáhnout pomocí svěrek po dvaceti centimetrech, aby při následném svaření nevznikla mezera mezi plechem a pásovinou. Následovalo vyvaření větších děr a hrubé zabroušení. Bylo zapotřebí otočení plechu s navařenou plochou ocelí a přiložení druhého plechu pro svrtání obou dílů dohromady. Po vyvrtání a vyřezání závitů pro nerezové imbusové šrouby bylo nutné kvůli záměrnému zohýbání plechu oříznout jednu stranu přečnávajícího plechu.

Původní záměr byl vložit a přivařit plochou ocel mezi dva plechy bez možnosti rozebrání. A následně celý plech kolem dokola oříznout autogmem, nechat zde otřep po hrubém řezání, aby svařené plechy vypadaly jako vyříznuty z jednoho kusu plného materiálu. Od tohoto záměru jsem musel upustit vzhledem k velké hmotnosti celé konstrukce a následné obtížné manipulaci.

Je důležité si uvědomit, že jedna tabule plechu váží 108kg a manipulace probíhala pouze ve dvou lidech a s pomocí starého ručního vrátku, který je přidělán na střešní konstrukci a má pouze omezený dosah. Po sešroubování váží ocelová stěna bez opěrných noh vyrobených z jeklu a pásové oceli, která je přivařena k nohám a zasunuta do spáry mezi plechy, přibližně 240kg.

Druhou fází výroby bylo naohýbání křivky z tyčové oceli 12mm x 12mm. Prvním pokusem bylo naohýbat čtyřhran pomocí malých ran kladivem vedle sebe. Při faktu, že celková délka všech použitých čtyřhranů je téměř 500m, byla tato zdlouhavá varianta zamítnuta. Bylo nutné si vyrobit jednoduchou zakružovačku, ve které se čtyřhrany ohnou a v případě potřeby se před svařením kladivem pouze dorovnají. Ohýbání probíhalo vždy po určitém množství podle místa určení.

Začal jsem ohýbáním jednotlivých čtyřhranů jedné ze čtyř stran čtverce. Těchto deset kusů na jedné straně má podobný tvar. Kusy se k sobě pomocí svěrky stáhnou a přivaří z vnitřní strany, aby sváry nebyly vidět. Stahování pomocí svěrek bylo pro mne jednou z nejnámáhavějších činností procesu tvorby. Svěrky bylo nutné rozmisťovat přibližně po 15 centimetrových vzdálenostech kvůli svárům a dotažení k předešlému čtyřhranu. Neustálé dotahování a povolování svěrek mělo po celém dni za následek vykroucené obě zápěstí. Po naohýbání a svaření dalších stran dohromady bylo těchto čtyřhranů svařeno k sobě osm nahoře a dole a deset na bocích, stejným způsobem se k sobě přivařily tyto tři strany do tvaru U. Dovnitř byla vložena a přivařena plochá ocel ve tvaru jeklu, na kterou jsou tyto stěny přivařeny, a poslední strana je k jeklu přišroubována a šroub je z vrchu zavařen a zabroušen, aby nebyl vidět žádný svár.

Podle navrženého modelu je každá strana a každá část z celkové délky různě dlouhá a různě prohnutá. Snažil jsem se, aby jednotlivé čtyřhrany na sebe co nejvíce dosedaly kvůli vzniku nežádoucích spár a pruhledů do dutého profilu. Největší problém je v místě nárazu do plechové stěny, kde musí být vytvořena iluze, že celý táhnoucí se čtyřhran je vyplněn stejným materiálem, který tvoří obvod. Proto se musel těsně před místem nárazu dovnitř vyskládat plný profil z jednotlivých tyčí a následně jednotlivé tyče naohýbat do požadovaného tvaru, aby tvořily jakési rozprsknutí o stěnu a rozletění hmoty do všech stran. Z těchto jednotlivých čtyřhranů jsem musel z 36 kusů vyskládat profil čtverce a napojit ho plynule na další část. Celkový počet naohýbaných tyčí v místě nárazu je 91 kusů a dalších 9 kusů tvoří trn, který je napevno přivařen k plechu tvořící stěnu. Trn je uprostřed svazku čtyřhranů a po nasunutí první části není vidět, což je záměrem.

Dalším úskalím byla místa napojení, kde bylo nutné každou tyč nařezat na stejnou délku, aby zakončení všech tyčí tvořilo plynulou linii přechodu do dalšího dílu. Pod každým z dvou těchto přerušení je kvůli rozebrání přivařena plochá ocel ve tvaru jeklu, která se nasouvá dovnitř do protikusu, ve kterém je přivařeno pouzdro a který zvnějšku pokračuje dále v křivce ze čtyřhranů.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Při vytváření modelu jsem používal ocelový plech o tloušťce 2mm, který jsem pomocí kladiva vytvaroval v kovářském svěráku a na kovadlině do požadovaného tvaru. Plech jsem stříhal na pákových nůžkách a ohýbal pomocí kladiva ve svěráku. Křivka životní cesty je v modelu vytvořena čtyřhranem o straně 12mm a délce 90cm. Výroba křivky cesty v modelu je vytvořena stejným způsobem a za použití stejného nářadí v kovářské dílně. Model je vyroben v měřítku 1:10.

Samotné dílo je tvořeno plechem o rozměru 3m x 1,5m a tloušťce 3mm. Plechu jsou použity dva kusy stejné velikosti, mezi které je vložena plochá ocel 15mm x 30mm na výšku, které je celkově přivařeno k jednomu plechu 7,5m. Tato plochá ocel je k jednomu plechu přivařena pomocí svářečky a elektrod napevno z vnitřní i vnější strany, která je zabroušena, aby lícovala s plechem druhým a k druhému plechu je přišroubována pomocí nerezových imbusových šroubů M6 se zapuštěnou hlavou. Nejprve bylo nutné díry na šrouby rozměřit na plech po dvaceti centimetrech a poté vyvrtat vrtákem velikosti 5mm, zahloubit díry a vrtačkou na dvakrát vyřezat závitníkem závit na imbusový nerezový šroub. Kvůli prohnutí obou plechů bylo nutné po přišroubování druhého plechu k plechu s navařenou pásovou ocelí, oříznout a zabrousit přečnávající hranu do roviny s plochou ocelí, která vznikla různým prohnutím a vyboulením každého z obou tabulí plechu.

Do spodní části plechu jsou umístěny dvě 1,5m dlouhé šroubovací nohy vyrobené z ocelového jeklu 60mm na výšku a 100mm na šířku a síle stěny 5mm. Na každou z ocelových noh jsou v úhlu přibližně 100° navařeny ploché oceli o rozměru 250mm x 150mm a 30mm šíře, aby se vešla do spáry mezi plechy. Prostor

mezi plochými oceli, které jsou součástí jeklových noh je nevyplněn, aby v případě vniknutí vody mezi plechy mohla voda sama odtéct. Mírné naklopení celé svařené stěny je z důvodu naražení svazku tyčí do zdi a vytvoření iluze mírného zhroucení a nahnutí celé zdi pod vlivem nárazu. Nohy jsou k plechu sešroubovány skrz vyvrtaný plech a plochou ocel pomocí šroubů M12.

Na křivku vyskládaného z jednotlivých tyčí je použit materiál o rozměru 12mm x 12mm a délce šest metrů. Jednotlivé tyče byly řezány na požadovanou délku podle místa určení v díle pomocí pásové pily a ruční rozbrušovací pily. První díl má délku přibližně tři a půl metru, druhý díl má délku přes čtyři metry, třetí díl je dlouhý dva a půl metru.

Celková hmotnost celého díla je přes 800 kg oceli. Jednotlivé části váží: 1m 12x12mm váží 1,17 kg - v díle je použito 80 tyčí délky 6m to je - 480 metrů o celkové hmotnosti 561 kg. Dva plechy – každý o váze 108 kg s přivařenou plochou ocelí o celkové délce 7,5m a celkové hmotnosti 27 kg. Nohy z ocelového jeklu s navařenou plochou ocelí o celkové hmotnosti 45 kg. Dále bylo použito mnoho různého materiálu na vnitřní ocelová pouzdra jednotlivých dílů a vnitřní výztuhy dutých profilů.

7 POPIS DÍLA

Dílo o finální velikosti 3m na výšku v nejvyšším bodě a 5,5m na délku se možná zpočátku zdá jako veliké, ale v kontextu a měřítku městské a volné krajiny tyto rozměry působí v podstatě až miniaturním dojmem.

Kam vede ta cesta? je tématem osobním a každý z nás má svou cestu určenou a danou jiným směrem a v jiné délce. Proto i jednotlivé tyče mají různé délky a zakřivení.

Plastika je zhotovena z ocelového plechu o síle 3mm a rozměru 3m x 1,5m. Instalace díla byla zamýšlena do volného prostoru, ve kterém by nebyl divák omezen čelním pohledem, ale plastika je koncipována jako objekt, který může být také průchozí. Pozorovatel se může stát součástí díla a tím si uvědomit plynutí času a zakřivení prostoru.

Kromě plechu je v díle použito čtyřhranu o rozměrech 12 x 12mm v celkové délce všech tří dílů 9,5m. Dva díly mají délku přibližně 4m a poslední je kratší, má délku 1,5m. Těchto tyčí je použito 36ks po obvodu svařeného svazku táhnoucí se linie. V místě nárazu celého svazku do ocelového plechu je vloženo 55 kusů tyčí dovnitř do svařeného profilu, aby dojem z nárazu více vynikl.

Povrch díla není ošetřen nátěrem, záměrem je nechat kovový povrch zkorodovat, aby na něm bylo vidět působení času. Postupem doby se bude barva objektu měnit, nejprve se objeví mírná koroze, barva bude okrově žlutá, dál bude přecházet v sytě hnědou. Po celkové korozi všech částí je možné povrch díla zafixovat vrstvou nátěru včelího vosku.

V konečné instalaci by měl svazek tyčí vyrážet ze země, aby nebylo zřejmé, kde přesně a odkud začíná a do země se také vracet. „*Pamatuj člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš.*“¹¹

Dlouhodobé umístění na vybraném místě by mělo vytvářet určité splynutí s okolní krajinou, proto by měly být opěrné nohy ocelové stěny zakopány pod úroveň terénu. Před zakopáním budou nohy ošetřeny nátěrem, který bude použit pouze do úrovně zakrytí zeminou, aby koroze nenarušila nosné části konstrukce a nedošlo časem k případnému zkorodování a spadnutí celé sochy.

---

¹¹ *Biblický verš: 1. kniha Mojžíšova, Genesis 3,19 - závěr řeči, kterou pronesl Bůh k Adamovi při vyhnání z ráje*

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Celou svou práci jsem se snažil postavit na myšlence životní cesty, sebevzdělávání, sebepoznání, plynutí času a zakřivení prostoru. Samotné téma *Kam vede ta cesta?* musí každého umělce nutit k zamyšlení, jak toto téma pojmout v celé své šíři a zhmotnit ho před divákem a sám si položit otázku, kam vede ta cesta. Mým největším přínosem pro daný obor může být tato vize cesty jako životní pouti, která nutí k zamyšlení a dál by měla nahodit v divákovi otázku, aby i on sám se zamyslel nad svou cestou, cestou životní, aby nebyl pouze otrokem všedních ubíhajících dní a aby se nezamyslel až na sklonku života, kam vedla ta cesta.

Myslím si, že v dnešní době v oboru sochařství, kdy je mnoho nových materiálů, je velice těžké svým dílem v tomto oboru přijít s něčím, co by bylo pro daný obor opravdovým přínosem. Obor sochařství jako volného oboru umění nemá hranic, a proto je těžké hodnotit, kdo a co je a není přínosem. Také po ukončení vysoké školy jsem teprve na začátku své vlastní tvorby a přínosem pro daný obor je celoživotní práce jedince potažmo sochaře. Proto si nedovolím o své diplomové práci tvrdit, že je přínosem pro daný obor. Takových kvalit, si myslím, jsem zatím nedosáhl.

Největším přínosem je práce pro mě samotného. Již během studia na vysoké škole jsem vytvořil několik modelů, které byly vizí větších soch, které bych chtěl v budoucnu realizovat. Tyto modýlky byly ideově podobné diplomové práci, kde je hlavním prvkem čtyřhranná ocel, která je skládána a ohýbána. Rozdíl mezi těmito modýlky a prací diplomovou je, že zmenšeniny soch byly ve finále zamýšleny z větších materiálů a následné ohýbání a ohřátí by mělo probíhat velkými strojními lisami. Na rozdíl od této práce, kde jsem vše

ohýbal sám a zastudena, by moje další práce měly být zpracovány pomocí velkých kovářských lisů.

Během procesu tvorby díla jsem narazil na různá technická úskalí, na která jsem na začátku kreslení skic a vytváření modelu ani nepomyslel a která jsem musel během práce vyřešit. I když jsem vystudoval střední školu v oborech odlévání kovů a kovářství a zámečnictví, tak jsem se během tvorby diplomové práce naučil mnoho nových, někdy neobvyklých pracovních postupů, které možná jinde neuplatním, ale jsou pro mne jako budoucího sochaře pracujícího s kovem dobrým příkladem a přínosem toho, co lze v domácích podmínkách s použitím základního kovářského a zámečnického vybavení vyrobit.

9 SILNÉ STRÁNKY

Jsem rád, že dílo, které jsem vytvořil, se mi podařilo zrealizovat v takové kvalitě. Nikdy předtím jsem nevytvořil práci tak velkých rozměrů a složitosti počtu jednotlivých dílů. Není lehké pracovat ve velkém měřítku, kde spoustu předem v modelu vymyšlených postupů nefunguje a musí se během realizace přistupovat k novým předtím nevyzkoušeným úkonům, které si žádají řešení během tvorby práce.

Domnívám se, že silnou stránkou je kromě dobrého zpracování také myšlenka a idea celého díla, narážení na různá úskalí v životě a poučení z nich.

K dalším kladům patří monumentalita díla, která při samotném tvůrčím procesu byla velmi pracná a náročná.

Jako jeden z dalších přínosů je možnost vystavit dílo v exteriéru krajiny nebo v dané zástavbě, kde mu nebudou vadit vlivy okolního prostředí. Plastika je od začátku koncipována jako rozebíratelná, a proto je možno po určité době dílo přemístit jinam.

K silným stránkám patří především ruční zpracování jednotlivých součástí bez použití mechanických strojů. To má za důsledek originalitu každého dílu, který je na plastice použit. Zejména ruční ohýbání tyčové oceli v jednoduchém ručním stroji, kde každý čtyřhran je jinak zvlněný a celé dílo působí živěji a organičtěji.

Celý projekt se původně jevil až nereálně vzhledem k velikosti díla a také finanční náročnosti. Práci jsem zahájil až v polovině února kvůli nedostatku financí na materiál na výrobu sochy. Přes veškeré obtíže jsem si dokázal prosadit svůj záměr a nakonec s finanční pomocí mého otce celý projekt dokončil v daném termínu.

Silnou stránkou při tvorbě plastiky bylo hlavně uvědomění, že chci pokračovat v realizaci větších věcí a snažit se najít svůj osobitý styl tvorby s kovem.

10 SLABÉ STRÁNKY

Tak jako k silným stránkám patří monumentalita, tak i naopak může být považována za slabou stránku. Z hlediska stěhování a hmotnosti celého objektu není manipulace snadná.

Slabou stránkou díla může být nedořešená instalace v době odevzdání díla. S tím souvisí i nafocení dokončeného díla pouze na místě tvorby a ne na místě vhodnějším, například ve volné krajině nebo městské zástavbě. Jsem si vědom, že tento bod diplomové práce je velice důležitý. Nesplnění tohoto bodu souvisí s vlastním financováním celého díla a také s časovou náročností celého projektu. Sám doufám, že v budoucnu vyřeším instalaci ve veřejném prostoru a že dílo bude v budoucnu vystaveno ve veřejném prostoru, kde bude přístupné veřejnosti. Instaloval bych dílo na takovém místě, aby nedošlo k jeho poškození nebo dokonce odcizení do sběrných surovin.

Také si uvědomuji, že původní záměr při tvorbě modelu byl, že některé z jednotlivých prutů svazku se v některé části oddělí. Ale nakonec jsem od této varianty upustil kvůli složitosti provedení a ani dílo by nevypadalo celistvě.

V budoucnu by dílo podle umístění mělo být nasvíceno, aby vynikly jednotlivé linie prutů, ale zatím není tato otázka dořešena, bude záležet na finálním umístění.

Slabou stránkou může být, že na vytváření díla bych nevystačil sám a probíhalo s pomocí mého otce, který má letité zkušenosti v oboru zámečnictví a bez něhož bych práci sám nevytvořil, z důvodu přemísťování a různého otáčení jednotlivých dílů celé sochy, které mají velkou hmotnost. Celá práce by tak zabrala o mnoho více času a jeho rady mi také ušetřily spoustu

neúspěšných pokusů. Pracovní postupy vyzkoušené a ověřené léty mi pomohly při realizaci.

Další nedostatkem je seflpromo, umět se prodat, v této oblasti nemám žádné zkušenosti.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. KRÍŽ, A. *Aristoteles: Fysika IV.* 2.vyd. Praha: Rezek, 2010. ISBN: 80-86027-03-1.

2. BIBLE: Písmo svaté Starého a Nového zákona. Český ekumenický překlad. 3. přeprac. vyd. Praha: Česká biblická společnost, 1990. s. 24. ISBN: 80-85810-74-5.

b) Internetové zdroje

1. Mysl. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-03-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Mysl>

2. Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

3. Čas. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW: <https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Cas>

4. Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

5. Dvanáct principů Buddhismu. [online]. [cit.2016-3-8]. Dostupné z WWW: <http://www.buddhismus.cz/12-principu-buddhismu.html>

6. Jina jang. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW: http://cs.wikipedia.org/wiki/Jin_a_jang

7. Nevědomost. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-04-15]. Dostupné z WWW: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Nev%C4%9Bdomost>

8. 14. tibetský dalajlama. In *Wikipedia : the free encyclopedia* [online]. St. Petersburg (Florida) : Wikipedia Foundation, [cit.2016-05-15]. Dostupné z WWW: http://cs.wikipedia.org/wiki/T%C3%A4ndzin_Gjamccho

12 RESUMÉ

His entire work, I tried to stop the idea of life's journey, self-education, self-awareness, the passage of time and the curvature of space. The theme Where does it lead the way? Every artist must force them to think about how to take this issue in its entirety, and to materialize it in front of the audience and myself to ask where it leads the way. My greatest benefit for the field may be the vision journey as a life journey, a thought-provoking and beyond should erode the audience a question that he himself pondered my way, the way of life that was not only a slave everyday the passing days and that He stopped to consider until late in life, which led the way.

Work on the final 3m in height at its highest point and 5.5 meters in length may initially seem like great, but in the context and scale of urban and natural landscape, these dimensions act substantially to miniature impression. Where does it lead the way? is the theme of personal and each of us has his way, intended and given a different direction and a different length. Therefore, the individual rods having different lengths and curvatures. The sculpture is made of steel sheet 3mm and dimension of 3 meters x 1.5 meters. Installation work was intended to free space in which the viewer would not be limited to frontal view, but the sculpture is conceived as an object, which can also be through. The observer can become part of the work and thereby realize the passage of time and the curvature of space. In addition the sheet is used in the work square 12 x 12 mm in total length of all three parts of 9.5 m. The two parts have a length of approximately 4 m and the last one is shorter, has a length of 1.5 m. These bars are used 36pcs circumferentially welded beam stretching line. At the point of impact

an entire volume to a steel plate is put 55 pieces of rods welded inside the profile to the impression of a crash excelled.

The reason for the choice of subject Where does it lead the way? It is contemplation and reflection of his own life. I'm a college student who studying and going to school practically all my life, I have to think about myself, which actually leads mine path - the path of life. Therefore, for me, was the reason for choosing the topic to himself less than two years before his thirtieth birthday and graduation work this final moment and clarify your priorities in life and asked myself this question. I was coming out of that formation alone, creating and developing their design and implementation of these proposals is for me the greatest joy and the freedom to pursue their work fully. At the same time I realize the economic side and secure in themselves, but do not succumb to superficial trends. Theme trips I took as their own workout thinking about their own future and sustainability of passage of time, which is reserved for us. The actual work is also featured time period in human life, which is a length in the universe completely meaningless.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1

Ideový modýlek

Příloha č. 2

Ideový modýlek

Příloha č. 3

Vyboulení a prohnutí plechu

Příloha č. 4

Přivaření ploché oceli k plechu

Příloha č. 5

Svrtání a sešroubování obou plechů

Příloha č. 6 a, b

Vztyčení stěny z plechu

Příloha č. 7 a, b, c, d, e

Svaření jednotlivých tyčí

Příloha č. 8 a, b, c, d, e

Naohýbání a svaření tyčí druhého dílu

Příloha č. 9

Svažené čtyřhrany

Příloha č. 10

Přivaření svařených čtyřhranů k první části sochy

Příloha č. 11

Tvarování svařených čtyřhranů

Příloha č. 12

Tvarování jednotlivých tyčí

Příloha č. 13

Tvarování jednotlivých tyčí pro napojení další části

Příloha č. 14

Pasování první a druhé části

Příloha č. 15

Zkrácení tyčí v místě nárazu

Příloha č. 16

Tvarování oblouku mezi druhou a třetí částí

Příloha č. 17

Tvarování oblouku mezi druhou a třetí částí - postup

Příloha č. 18

Celkový pohled

Příloha č. 19

Celkový pohled

Příloha č. 20

Celkový pohled

Příloha č. 21

Celkový pohled

Příloha č. 22

Detail

Příloha č. 1

Ideový modýlek¹²

---

¹² Vlastní fotografie

Příloha č. 2

Ideový modýlek¹³

---

¹³ Vlastní fotografie

Příloha č. 3

Vyboulení a prohnutí plechu¹⁴

¹⁴ Vlastní fotografie

Příloha č. 4

Přivaření ploché oceli k plechu¹⁵

---

¹⁵ Vlastní fotografie

Příloha č. 5

Svrtání a sešroubování obou plechů¹⁶

---

¹⁶ Vlastní fotografie

Příloha č. 6 a

Vztyčení stěny z plechu¹⁷

---

¹⁷ Vlastní fotografie

b

Příloha č. 7 a

Svaření jednotlivých tyčí¹⁸

---

¹⁸ Vlastní fotografie

b

C

d

e

Příloha č. 8 a

Naohýbání a svaření tyčí druhého dílu¹⁹

---

¹⁹ Vlastní fotografie

b

C

d

e

Příloha č. 9

Svařené čtyřhrany²⁰

---

²⁰ Vlastní fotografie

Příloha č. 10

Privaření svařených čtyřhranů k první části sochy²¹

---

²¹ Vlastní fotografie

Příloha č. 11

Tvarování svařených čtyřhranů²²

---

²² Vlastní fotografie

Příloha č. 12

Tvarování jednotlivých tyčí²³

---

²³ Vlastní fotografie

Příloha č. 13

Tvarování jednotlivých tyčí pro napojení další části²⁴

---

²⁴ Vlastní fotografie

Příloha č. 14

Pasování první a druhé části²⁵

---

²⁵ Vlastní fotografie

Příloha č. 15

Zkrácení tyčí v místě nárazu²⁶

---

²⁶ Vlastní fotografie

Příloha č. 16

Tvarování oblouku mezi druhou a třetí částí²⁷

---

²⁷ Vlastní fotografie

Příloha č. 17

Tvarování oblouku mezi druhou a třetí částí - postup²⁸

---

²⁸ Vlastní fotografie

Příloha č. 18

Celkový pohled²⁹

---

²⁹ Vlastní fotografie

Příloha č. 19

Celkový pohled³⁰

---

³⁰ Vlastní fotografie

Příloha č. 20

Celkový pohled³¹

---

³¹ Vlastní fotografie

Příloha č. 21

Celkový pohled³²

---

³² Vlastní fotografie

Příloha č. 22

Detail³³

---

³³ Vlastní fotografie